

Broj: 51 0 P 052599 13 P2
Travnik, 28.11.2014. godine

Općinski sud Travnik, sudija Emira Sujoldžić, u pravnoj stvari tužitelja **1.Alphapay AG**, Neugasse 14. 8005 Zurich, Switzerland, **2.Švicarski kreditni zavod (Schweizerische Kreditanstalt)** Zurich, Switzerland, **3.Weco Inkasso AG**, Stampfenbachstrasse 117, 80006 Zurich, Switzerland, koje zastupa punomoćnik **Alma Prnjavorac i Azur Prnjavorac, advokati** iz Tuzle, ulica Miška Jovanovića bb, protiv tuženih: **1.F.S** i **2.Š.S.**, oboje nastanjeni na adresi Zabilje 60. Vitez, zastupani po punomoćniku Hadžić Ragibu, advokatu iz Zenice, radi duga po osnovu neotplaćenog kredita, v.s. 21.916,05 CHF (37.844,98 KM) nakon glavne rasprave održane dana 16.10.2014. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženih kancelarije advokata Ragiba Hadžića iz Zenice, dana 28.11.2014. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

OBAVEZUJU SE tuženi, S. F. i S. Š., da solidarno tužitelju ALPHAPAY AG, Neugasse 14 8005, Zurich, Switzerland, isplate dug **37.844,05 KM** (21.916,00 CHF) na osnovu neotplaćenog kredita iz ugovora o kreditu broj 0637450990-0K-6 od dana 05.05.1994. godine sa pripadajućim zakonskim kamatama od dana 15.07.1998. godine do dana isplate i obavezuju se tuženi da plate troškove postupka u iznosu od **5.993,02 KM**, sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Tužbeni zahtjev tužitelja za troškove postupka u iznosu od 3.081,20 KM se odbija kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev tužitelja Švicarski kreditni zavod (Schweizerische Kreditanstalt) Zurich, Switzerland i Weco Inkasso AG, Stampfenbachstrasse 117, 80006 Zurich, Switzerland prema tuženim se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Kod ovog suda dana 01.09.2011. godine, zaprimljena je tužba tužitelja protiv tuženih radi duga po osnovu neotplaćenog kredita. Tužitelji u tužbi navode da je tužitelj Alphapay AG zaključio ugovor o kreditu sa tuženim kao primaocima kredita Credit suisse ugovor o kreditu sa garancijom broj 0637-450990-0K-6 po kojem ugovoru S. F. i S. Š. kao primaoci kredita priznaju da duguju 64.358,40 FR – da će kredit vratiti u 48 mjesečnih rata koje dospijevaju zadnjeg dana u mjesecu prvi put 31.05.1994. godine, a rate iznose po 1.340,80 FR, a član 11. ugovora o kreditu podliježe švicarskom pravu, sudska nadležnost

se određuje prema zakonskim propisima St. Gallen 05.05.1994. g. Tuženi nisu tužiteljima isplatili dug po osnovu ugovora o kreditu koji je dug na dan 04.05.2010. godine u ukupnoj visini od 21.916,05 CHF. Tužitelji dalje navode da na materijalno pravni odnos nastao zaključenjem ugovora o zajmu u Švicarskoj gdje je tužitelj kao zajmodavac imao prebivalište – sjedište u vrijeme zaključenja ugovora prema pravilima kolizionog prava kao mjerodavno pravo ima se primjeniti pravo mjesta prebivališta zajmodavca ukoliko ugovorom nije drugačije određeno ili ukoliko posebne okolnosti slučaja ne upućuju na drugo mjerodavno pravo.

Zbog svega navedenog u tužbi tužitelj predlaže da sud donese odluku kao u petitu tužbe.

U pismenom odgovoru na tužbu od 26.10.2011. godine tuženi S. F. navodi da ne poriče svoje dugovanje ali u ovom slučaju njegov dug je dužan platiti kreditno osiguranje, jer to osiguranje se plaća radi ostanka bez zaposlenja tj. u slučaju bolesti i invalidnosti ili smrti dužnika. U njegovom slučaju žena i on su postali invalidi i prestali sa radom i od svoje rente nisu u mogućnosti plaćati tako visoku ratu. Dalje navodi da će ovaj slučaj pokrenuti ponovno u Švicarskoj, te predlaže da se ovaj slučaj obustavi ili odloži za tri mjeseca do kada će se slučaj riješiti.

Dana 23.03.2012. godine punomoćnik tuženih, advokat Ragib Hadžić, dostavlja sudu punomoć uz podnesak, odgovor na tužbu, u kojem prije svega ističe prigovor nadležnosti sudova u BiH, prigovor aktivne i pasivne legitimacije, te navodi da je kredit zaključen između Švicarskog kreditnog zavoda pa prvotužitelj i trećetužitelj nemaju osnova za bilo kakva potraživanja prema tuženim po osnovu ovog kredita, a u slučaju tuženih zvanična Švicarska državna agencija Betreuung Amt je utvrdila nesposobnost tuženih da vraćaju kredit slijedom odredbe člana 9. ugovora o kreditu sa glavnim kreditom i iz navedenog proizlazi da ne postoji obaveza na strani tuženih za isplatu kredita, te da isti nisu pasivno legitimisani u konkretnoj pravnoj stvari.

Na pripremnom ročištu održanom dana 03.04.2012. godine ovaj sud se oglasio nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari koje rješenje je ukinuto rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku od 13.09.2013. godine i predmet vraćen na ponovni postupak.

U ponovnom postupku punomoćnik tužitelja ističe da ostaje u cjelosti kod tužbe i navoda istaknutih u toku postupka, uz obrazloženje aktivne legitimacije tužitelja u ovoj pravnoj stvari pojedinačno za svakog tužitelja, te konačno opredjeljuje svoj tužbeni zahtjev da sud obaveže tužene da solidarno plate dug tužiteljima: 1. Alphapay AG, Neugasse 14 8005, Zurich, Switzerland, 2. Švicarski kreditni zavod (Schweizerische Kreditanstalt) Zurich, Switzerland, 3. Weco Inkasso AG, Stampfenbachstrasse 117, 8006 Zurich, Švicarska, isplate dug 37.844,05 KM (21.916 CHF) na osnovu neotplaćenog kredita iz ugovora o kreditu broj 0637450990-0K-6 od dana 05.05.1994. g. sa pripadajućim zakonskim kamatama od dana 15.07.1998. g. do dana isplate i obavezuju se tuženi da plate troškove postupka prema troškovniku koji prilaže u spis suda.

Tuženi ostaju u cjelosti kod odgovora na tužbu, ističu prigovore aktivne legitimacije kao i prigovor zastare potraživanja, te osporavaju kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva.

Na glavnoj raspravi provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: ugovor o kreditu koji je zaključen 05.05.1994. g. između tuženih F. i Š.S. i Švicarske kreditne ustanove na njemačkom jeziku i na BHS sa prijevodom i ovjerom Marija Ivančić od 26.04.2011. g. broj Ov-8889/11 /Švicarska kredita ustanova, osnovana 1856.g., ugovor o kreditu sa garancijom za ostatak duga, račun broj: 0637-450990-0K-6, između: 1.S. F., Ruhsitzstr. 32, 9013 St. Gallen, rođ 09.06.1950.g. 2. S. Š., Ruhsitzstr. 32, 9013 St. Gallen, rođ: 15.03.1948.g., kao primalac kredita, ovim priznaje da SCHWEIZERISCHE KREDITANSTALT kao davaocu kredita (u daljem tekstu „Banka“) duguje: 64.358,40 Fr. – vratiti u 48 mjesečnih rata koje dospjevaju zadnjeg dana u mjesecu, prvi put 31.05.1994.g. rate iznose po 1.340,80 Fr., član 11. Ugovor o kreditu podliježe švicarskom pravu. Sudska nadležnost se određuje prema zakonskim propisima. St. Gallen, 05.05.1994.g.); dopis od ALPHAPAY AG od 07.04.2011. g. upućen tuženima sa označavanjem osnovnog potraživanja od 21.916,05 CHF na njemačkom jeziku sa prijevodom i ovjerom od javnog bilježnika Marija Ivančić od 26.04.2011. g. broj Ov-8887/11 / alphapay, izvod sa računa, osnov potraživanja: Kreditni ugovor od 05.05.1994.g. potvrda o gubitku od 30.09.2004.g. – solidarno odgovara S. Š., sa danom 04.05.2010.g. iznos u CHF 21822,10, sve skupa: 21.916.05 CHF. Svojeručni potpis: D.Bucklar./; dopis od 07.04.2011. g. takođe obavijest i urgencija za isplatu kredita na isti iznos pozivom na solidarnu odgovornost tuženih ovjera na njemačkom jeziku sa prijevodom i ovjerom od javnog bilježnika Marija Ivančić od 26.04.2011. g. broj Ov-8888/11 / Lista podataka o dosjeu, broj dosjea: 198125, dana: 07.04.2011.g., povjerilac: Bank-now AG, Postfach 852, 8810 Horgen, Dužnik: S. F., Schutzenwiesweg 4, 9240 Uzwil – osnov potraživanja ugovor o kreditu od 05.05.1994.g. Potvrda o gubitku od 30.09.2004.g. – solidarno odgovara S. Š., dosje ukupno: 21.916,05 CHF./; WECO INKASSO je 15.07.1998. g. preuzeo potraživanje od kredit sviz dokaz na iznos od 22.326,85 CHF sa prilogom registracijom iz švicarskog trgovačkog suda sa datumom 06.03.1997. g. u kojem su prilogu na strani 2. označene sjedišta kredita Svis prethodnika WECO INKASSO na njemačkom jeziku s prevodom. /Credit Suisse, privatni krediti, Zweierstrasse 100, Postfach 8569, 8036 Zurich, služba za korisnike: Weco Inkasso AG, Zweierstrasse 100, 8036 Zurich, 15 juli 1998.g., ugovor o kreditu od 05.05.1994.g. Credit Suisse ovim ustupa svoje potraživanje sa svim sporednim pravima prema ugovoru od S. Frane sa saldrom od 22.326,85, valuta: 15.07.1998.g. shodno ispravi o zapljeni od 08.06.1998.g. uključujući troškove zapljene CHF 115.35 CHF, firmi Weco Inkasso AG, Zweierstrasse 100, 8036 Zurich; Credit Suisse garantira za postojanje potraživanja, ali ne i za naplativost/ (ovjereni prepis kod javnog bilježnika Marija Ivančić dana 26.04.2011. godine OV. broj 8886/11); WECO INKASSO je 15.07.1998. g. preuzeo potraživanje od kredit sviz dokaz na iznos od 22.326,85 CHF sa prilogom registracijom iz švicarskog trgovačkog suda sa datumom 06.03.1997. g. u kojem su prilogu na strani 2. označene sjedišta kredita Svis prethodnika WECO INKASSO na njemačkom jeziku s prevodom, ovjereni prevod s njemačkog i na njemačkom jeziku izvod iz trgovačkog registra kantona Cirihi od 02.09.2011. g. broj 178/2011 u kojem je konstatovano brisanje WECO INKASSO i reg. oznaka firme koja se difuzirala pod nazivom ALPHAPAY AG Zurich, dopis

28.01.1997. g. upućen od službe za korisnike Banke tuženima obavještenje da se ne može tretirati bolest prema klauzuli o osiguranju i da se dug ne može realizirati iz osiguranja koje je izvršeno kod zaključenja ugovora o kreditu, obavijest od banke kojom se traži od tuženih plaćanje preostalog duga je da se klauzula kod osiguranja smatra isključenom obzirom na vrstu i tok bolesti, dopis od 17.05.1994. g. takođe od banke od osoblja kojim upozoravaju da se životno osiguranje osobe koja je potpisnik kredita mora smatrati obavezujućem za stranku koja potpisuje kredit, dopis od 02.06.1994. g. takođe tuženima da se ne može prihvatiti bolest kao vrsta kojom se može pokriti dug iz osiguranja, izjava o zdravstvenom stanju za osiguranje od duga od društva za životno osiguranje s popunjenim upitnikom u kome upitniku se izjasnio S. F. da je bolestan od prehlade, dopis od 03.03.1995. g. ordinacija ljekara opće medicine kojim se tvrdi da se gospodin S. F. liječi u ordinaciji i da je radno nesposoban, pravomoćna presuda Općinskog suda u Orašju od 03.05.2013. g. broj 25 0 P 028318 11 P, izvodi iz sudskih registara, presuda osnovnog suda Derventa broj 85 0 P 037757 12 P od 27.08.2012. g, revizija invalidnosti za II tuženu od 27.11.2003.g. i adresiranu na fond za penzijsko invalidsko osiguranje F BiH, na njemačkom jeziku sa prevodima, obavještenje švajcarskog starosnog nasljednog invalidskog osiguranja od 29.05.1998. g. na njemačkom jeziku sa prevodima, predodluka švajcarskog starosnog nasljednog invalidskog osiguranja od 09.11.2001. g. sa prevodom na BHS verziju, obavještenje švajcarskog starosnog nasljednog invalidskog osiguranja od 02.09.1997. g. sa prevodom na BHS verziju, izvod iz registra obaveza koji je izdala švicarska državna agencija BETREINBUNGS AMT, broj 120599 od 26.03.2012. g. sa prevodima, te uvid u cio spis.

Cijeneći provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi sud je odlučio kao u izreci ove presude, a u skladu sa članom 8. Zakona o parničnom postupku F BiH iz slijedećih razloga

Među parničnim strankama u ovoj pravnoj stvari nije sporno da su tuženi sa Schweizerische Kreditanstalt dana **05.05.1994.** godine zaključili ugovor broj 0637-4509890-OK-6 na iznos od 64.358,40 CHF.

Sporan je među parničnim stranaka kako osnov tako i visina potraživanja tužitelja prema tuženim.

Također je sporna aktivna i pasivna legitimacija parničnih stranaka u ovoj pravnoj stvari.

Prije odlučivanja o meritumu spora, sud je odlučio o istaknutim prigovorima legitimacije parničnih stranaka u ovoj pravnoj stvari od strane tuženih.

Iz provedenih dokaza, kao i navoda punomoćnika tužitelja u toku postupka utvrđeno je da su tuženi sa Švicarskim kreditnim zavodom (Schweizerische Kreditanstalt) zaključili ugovor o kreditu 05.05.1994. godine, koji je u ovoj pravnoj stvari označen kao drugotužitelj, zatim je 15.07.1998. godine Weco Inkasso preuzeo ovo potraživanje

od Švicarskog kreditnog zavoda (Schweizerische Kreditanstalt) tj. od Credit Suisse sa saldnom od CHF 22,326.85 sa troškovima zapljene CHF 115,35.

Trećetužitelj Weco Inkasso prema izvodu iz trgovačkog registra Kantona Zurich izvršio dana 02.09.2011. godine fuziju, odnosno prenio sva prava i obaveze i nastavio da posluje pod nazivom Alphapay AG, koji je prvotužitelj u ovoj pravnoj stvari.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje iz provedenih dokaza u toku postupka jasno proizilazi da je trećetužitelj Weco Inkasso preuzeo potraživanje od drugotužitelja Schweizerische Kreditanstalt tj. od Credit Suisse, te kako je WECO INKASSO nakon izvršene fuzije 02.09.2011. godine nastavio poslovati pod nazivom Alphapay AG, to je slijedom ovog utvrđenja Alphapay AG legitimisani tužitelj u ovoj pravnoj stvari za koga punomoćnik i posjeduje urednu punomoć za zastupanje u ovoj pravnoj stvari.

Slijedom gornjeg utvrđenja ostali tužitelji, Švicarski kreditni zavod (Schweizerische Kreditanstalt) i Weco Inkasso nisu aktivno legitimisani u ovoj pravnoj stvari, te je u tom dijelu prigovor aktivne legitimacije tužitelja istaknut od strane tuženih osnovan.

Istaknuti prigovor pasivne legitimacije od strane tuženih je po mišljenju ovog suda neosnovan, jer iz utvrđenog činjeničnog stanja, a koja činjenica nije ni sporna među parničnim strankama, proizilazi da su tuženi sklopili ugovor o kreditu i da isti nisu vratili. Razlozi zbog kojih nije izmireno potraživanje prema povjeriocu ne čine osnovanim istaknuti prigovor pasivne legitimacije jer su tuženi obveznici iz obligacionopravnog odnosa po sklopljenom ugovoru o kreditu.

U ovoj pravnoj stvari tužbeni zahtjev tužitelja se temelji na potraživanju po ugovoru o kreditu u kojem je članom 11. ugovorena primjena švicarskog prava, pa je slijedom navedenog istaknuti prigovor zastare od strane tuženih pozivanjem na odredbe Zakona o obligacionim odnosima naše države neosnovan, jer se u ovom slučaju primjenjuje švicarsko materijalno pravo kojim je propisan zastarni rok od 20 godina za potvrde o gubitku od 1997. godine (sve starije potvrde zastarjevaju 2017. godine). Kako je u ovoj pravnoj stvari potvrda o gubitku po ovom kreditu od 30.09.2004. godine to se na istu primjenjuje zastarni rok od 20 godina, te kako je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena sa datumom pošte od 19.08.2011. godine to je prigovor zastare neosnovan.

*Članom 312. Švicarskog zakonika o obligacijama (**Codes des obligations**) propisano je da je zajam ugovor kojim se zajmodavac obavezuje da zajmoprimcu prenese u svojini izvjesnu sumu novca ili drugih potrošnih stvari, uz obavezu zajmoprimca da mu vrati istu količinu stari iste vrste i kvalitete. Članom 102. stav 2. istog Zakonika je propisano da dužnik pada u docnju već samim protekom dana koji je određen sporazumom za isplatu duga, a članom 104. stav 1a) propisano je da dužnik koji se nalazi u docnji s plaćanjem novčane obaveze duguje zateznu kamatu od 5% godišnje čak i u slučaju kada je ugovorom utvrđena niža kamatna stopa (iz obrazloženja presude Vrhovnog suda F BiH broj 070-0-Rev-08-001568 od 25.02.2010. godine).*

U ovoj pravnoj stvari među parničnim strankama sporan je osnov postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja prema tuženim iz razloga što prema navodima tuženih oni nisu u obavezi da vrate ovaj kredit jer su u invalidskoj penziji i isti treba da vrati osiguravajuća kuća obzirom da je kredit osiguran.

Na okolnosti osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelj je proveo dokaze vršenjem uvida i čitanja u izjavu o zdravstvenom stanju S. Frane od 05.05.1994. godine u kojem je tuženi izjavio da je bio na liječenju zbog gripe, prehlade, a iz obavijesti od 02.06.1994. godine Zurich leben obavijestio Kreditanstalt da u vezi ugovora o kreditu su ispitali zahtjev i saopćavaju da su prihvatili osiguranje uz isključivanje bolesti koje su prije postojale, međutim, dana 03.03.1995. godine dr. Koop je obavijestio kreditora da je S. F. na permanetnom liječenju u toj ordinaciji i da je zbog bolesti od 20.09.1994. godine potpuno radno nesposoban, a svojim dopisom od 16.03.1995. g. Zurich leben obavještava tuženog S. da su ustanovili da današnja nesposobnost za privređivanje se mora svesti na one bolesti za koje se svojevremeno morao postaviti uslov / ograničenje, zato za radnu nesposobnost koja sada postoji ne mogu dati nikakva plaćanja. Kreditor je dana 28.01.1997. godine obavijestio tuženog S. F. da je prema dopisu od Zurich leben od 16.03.1995. godine za njegove bolesti postoji isključiva klauzula tako da se plaćanje preostalog duga ne može realizovati iz osiguranja i pozivaju ga da dostavi primjeren prijedlog plaćanja za preostali dug u iznosu od 27,082.85 CHF.

Tuženi su na ove okolnosti proveli materijalne dokaze iz kojih je vidljivo da su tuženi F. i Š. u invalidskoj penziji, te da je postupak revizije invalidnosti odbijen, međutim, sudu nisu ponudili nikakve dokaze kojima bi osporili navode tužitelja, odnosno, kako je u odgovoru na tužbu navedeno, da će se pokrenuti postupak i da će osiguravajuća kuća platiti ostatak duga zbog invalidnosti tuženih.

Kako je iz materijalnih dokaza provedenih u toku postupka jasno da su tuženi podigli kredit, da isti nisu u cjelosti izmirili, te da je osiguranje odbilo da izmiri preostalu obavezu po kreditu jer se za tu bolest ista ne može realizirati, a sa druge strane tuženi provedenim dokazima sudu nisu dokazali osnovanost svojih navoda da je osiguravajuća kuća u obavezi izmiriti isto, te nisu dokazali da su uopće nakon podnošenja tužbe pokrenuli postupak u Švicarskoj, to je očigledno da je tužitelj provedenim dokazima dokazao osnovanost svog tužbenog zahtjeva prema tuženim.

Tužitelj je visinu svog potraživanja dokazivao materijalnim dokazima provedenim na glavnoj raspravi na koje ni tuženi nisu imali primjedbi, te kako je konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev u saglasnosti sa izvodom sa računa od 29.06.2011. godine i listom podataka u dosjeu koji glase na isti iznos, to je po mišljenju ovog suda tužitelj u potpunosti dokazao visinu svog potraživanja prema tuženim, koji na okolnosti osporavanja visine postavljenog tužbenog zahtjeva nisu predložili niti proveli dokaze na glavnoj raspravi.

Obzirom da su u ovoj pravnoj stvari u skladu sa odredbama ugovora o kreditu primjenjene odredbe Švicarskog zakonika o obligacijama to je i zakonska zatezna kamata određena

po istom zakonu i to od dana početka docnje, tj. 15.07.1998. godine kada je Weco Inkasso preuzeo ovo potraživanje od Švicarskog kreditnog zavoda (Schweizerische Kreditanstalt) tj. od Credit Suisse.

Odluka o troškovima donesena je na osnovu člana 386. stav 1. ZPP F BiH kojim je predviđeno da je stranka koja izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka, a isti se sastoje od troškova zastupanja tužitelja po punomoćniku advokatu prema iskazanom troškovniku i to za sastav tužbe u iznosu od 832,17 KM, prisustvo na pripremnom ročištu 03.04.2012. godine u iznosu od 832,17 KM, žalba na rješenju suda kojim se oglasio nenadležnim u iznosu od 832,17 KM, prisustvo na pripremnom ročištu 29.01.2014. godine u iznosu od 832,17 KM, prisustvo na pripremnom ročištu 20.06.2014. godine u iznosu od 832,17 KM, prisustvo na glavnoj raspravi 16.10.2014. godine u iznosu od 832,17 KM i troškove takse na tužbu u iznosu od 500,00 KM i takse na presudu u iznosu od 500,00 KM, te kako su ovi troškovi u ukupnom iznosu od 5.993,02 KM, bili potrebni i nužni sud ih je i dosudio s obzirom na uspjeh u parnici i opredjeljenom zahtjevu tužitelja.

Troškove odsustva iz kancelarije u iznosu od 480,00 KM, troškovi prevoza na relaciji Tuzla-Travnik-Tuzla u iznosu od 230,30 KM za četiri ročišta i 5 dnevnica u visini od 48,00 KM ukupno 240,00 KM za punomoćnika sud nije udovoljio, jer iste ne treba da snosi suprotna strana, nego stranka koja je angažirala punomoćnika izvan mjesta sjedišta suda, te je u tom dijelu odbio tužitelja sa naknadom troškova postupka u ukupnom iznosu od 3.081,00 KM.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Novom Travniku u roku od 30 dana od dana prijema iste, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

SUDIJA
Emira Sujoldžić

Predmet vraćen sa drugostepenog suda – **žalba odbijena kao neosnovana i presuda potvrđena** [KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU, 12.10.2015]